

CHRIST. Πάρις ὁ οὐκέτα] Et hæc ludit per Parodiam sumpta ex eiusdem Tragici Bellero- phonte, ex quo laudantur hi versus Anapæstici,

Πάρες ὡς πιστεύεται φυλλάς, οὐ τερβίζεται
Κρίωνα μάταιόπη, η οὐτέρη κεφαλής
Αἰδηρός ιδέαθησεν θλω, τίν' ἔχει

Slāoū ēvōdīaç, vbi rectius legas ēvōdīaç propter
metrum, sicut enim duo Anapæsti. Sed non dubi-
to quin legindum sit ēvōdīaç, id est, itineris facilis
& peruij, qia voce vsus est Åschylus in Glauco
Potnieo, & hic noster Comicus in Ranis per pa-
radiam Åchuli. Quin & apud Esdram Prophe-
tam Græcaversio vetus habet ȝntērte ēvōdīaç. Sic

Οπ τὰς θύραν αἰνέωντες ἡ σπηλιά λάθεσα.
Ταῦτης δηποτελεῖ ψυφεῖ μετανοήσει.
Παιώνες ἐγκέπει πάντ' ἔδρας ἐκάστοτε.
Καὶ ταῦτα μόνιμα δι' λόγως λευ οὐδὲ χη.
Εἴλη κατέστη ὁρθεσην, ἥλισασθε τεχές ήλιον.
Εαντὸντὸν καθεν ἐζητεῖτε, μεσημβενος,
Οὐδείς στοκλείσιος θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδῃ.
Φι. Ταῦτα μαρτύρουν. Βδε. τεχές ἐτούτοις, λευ δίκια
Λέγη μακραν πιστούς χι πιστούς αιταμενεῖς,
Δάκνων σταυτή καὶ τὸ δυπολογούμενον.

Σχόλια. Ήπηκίς. Γονίδια τὴν κατ' οἶκον εὔρεκον
ἐν θεράπαιαν λέγεται, ὡς σεπμεῖσθαι τινάς, ως ἀπεκδε-
χομέναν τινῶν πλευρικῶν αὐτοῦ ονομά.

B I S E T Y S. Σηκις] σηκιδίος καὶ τὸ Εὔστριον, ἡ οἰ-
κογύμνης τελείωση, τοῦτο τὸ σηκόν. σηκός ἡ πάρ Ομήρῳ, ἡ
τῆς ἀρνάν, ἡ ἐκέφων γυναις, εἴτε μάνδρα, οἰονεὶ σηκός,
τοῦτο τὸ Κιστεῖον. τοῦτο δὲ τὸ Κιστεῖον καὶ θηταῖον τίθεται
ἡ λέξις.

CHR. Σηνίς] Malè putant quidam nomen esse proprium, nam σηνίς vel σηνίλη verna est ancilla vel abra cui cura penum seruare antiquitus in agris, σηνίς enim prater alia significata simpliciter domum significat, pro nido usurpat Aristoteles. Apud Sudam habes de Lysia hæc verba, διὸ δύο ἔτη ἐγεόρκουεν ἢ τε ίδιαν ἵπασαν ἢ τε μοείαν, ἢ τε σηνόν. quæ tria de omni oliua interpretatur, diuersa tamen puto, & fortassis σηνόν legendum, vt de olea, moro, & fico arboribus intelligat.

Σχόλια. Ταύτις ὅπισθοι λιγά. [Ταύτις τὸ δίκης μίαν
μόνην δραματικῶν ὅπισθοι λιγά ποιεῖ, ὅπισθοι λιγά, ὅπιτι-
μιον ζημίαν φέρει τὸ ὅπισθοι εἰν. ἄλλως λιγά οἱ ἀρχοντες
ζημίαν οὐδείς γε τοις αἰλοῦσι τοις τῷ διεργάταις μη καλῶς
ὅπιτρόποις, οὐ καὶ ἄλλοις τοις τῷ διεργάταις μη καλῶς
διοικητῶν τοις κατέχοσι τῷ ἀλλότεραι, οὐ μὴ εἰς ἐμ-
φαντες καθιστᾶσιν, ὅπισθοι καλεῖται]. Καὶ τὸ ἕρμα ὅπιτρά-
λειν. Εἴλι πατέρος φροντὶ ἔλιν τὸ ἕρμα αὐτὴν, διασέως. λι-
φθέντος ἦσθε τὸ εἴλιν. φιλαδέλφειον. χρεόφειαι ἦσθε κατέρρεον
ἐν πολλοῖς. Εἰς Ἑγγύεμδρος Καλλίστρατός φιστε, καὶ τὸ ὄρθως
ἔχον. ἐγένετο τὸ δικαστηρίῳ τῷ δικαστείς. μάντοι τοις τοις
λιγῶς προσενεκτέον, φέρει τὸν Ηλιακὸν, πρὸς πᾶλιν δικα-
στεις; Φυσχῶς ἦσθε πεπαρχέ, φιστον δίδυμος, πρὸς τοις ποιῶ-
μα. Τοῦτο γένετο εἴλι λεγέσθαι τὸ ἕρμα αὐτὴν, Ηλιακά, τὸ δι-
καστηρίου, πατέρων ἐφιστε φρόδες φιλόδημον, ὅπιτε πειδὲν αὐ-
τὸν δικήν ὅπιλοις, πᾶλιν τοις ἑνέσται τοις. Έτώτοις οἱ Αθηναίοι σφέτε-
ροι πᾶλιν λέγονται. Έτώτοις δίδυμος, δικαστείς, φιστον, πρὸς τὸ ἕρ-
μα καθεύδριος, ἐπιπλέοντες τοῖς πᾶν Ηλιακόν, τὸ μέγιστον
δικαστηρίου, δικαστηρίου ἐνομασίας ἐτυχεῖσθε τὸ ἕρμον τοις ποιῶ-
μαν τὸ ἀνταπεπιπλέον Καλλίστρατός πατέρων πᾶλιν. πᾶλιν γένετο

autem locum illum ex Bellerophonte **Euripi**
interpretor totidem anapæstis,
Nunc vimbrosæ cedite frondes,
Nemora & fontes ite, supremum
Cœlum visere cupio, sit ne
Iter hoc facile.

Adūcē dīanēvū Sic cernere dicunt Latini, & sic locutus est Atreus ad Aeropam in Cressis Euripida, ut notat Scholiastes. Nihil autem per hoc loquendi genus aliud ait quām Moriar potius; ut vera sit illa sententia, Invitum qui seruat, idem facit occidenti, εἰ τούτης ἡ ἀνονθεῖ, καρότι σὺ τετούτης πατέσσ.

*Ancilla forsan abra reclusit forem.
Multam irrogabis propter hoc drachmā unicā.
Nempe istud illic factitas, identidem,
Ac iure, si lux albicasit primula,
Vt in Helicea ad Solem ages pro indice,
C Si nix vel imber decidat, tunc ad focum
Sedebis, & si surgis ad Meridiem
Thesmotheta nullus ostium occludet tibi.
P H. Placet quidē istud. B D. deinde si que lōgior
Sit caussa, & urget te famēs, nil est opus
Isthic moreris, labra mordens &c. reum*

ν τοῦτο πώλεις, καὶ τροποποιεῖται εἰς πολὺ πλούτος ἐνθεωρίᾳ
ταῖνας ὀνομάσθηκεν πλούτοις οὐτὸν πλούτον τοῦτον θέρμην καὶ Εὔστο-
D θιος. ὅτι τοῦτο πλούτον εἴδεις οἱ παλαιοὶ Κέλεις Φαστίν, ἀντο-
εποῖς σημαντικαὶ λέξεις, ἐνθα καίτη τοῖς εἴλην, καὶ οὕτη,
ἡ τοῦ πλούτου πλούτης. καὶ εἰδὲν θερμήν, τοῦ πλούτου θερμήν, εἰλένη, τὸ
ἐν πλούτῳ ξηράνεν, καὶ εἴειν οὐχιών, τὸ εὐπλούτιον. καὶ
πρόσειλον, τὸ πρός μεταποιεῖσαν τετραμμένον. καὶ εἴλη-
θερμήν οὐδὲν, τὸ εἴσοδον πλούτου τεθερμασμένον.

CHR. Επιβολω] Apud Rhetores sic vocatur
mulcta, & poena, & eam irrogare est δικαιαλητερον
huic poenæ vel multæ obnoxij erant curatores
qui pupillos defraudauerant, & qui rem publicam
male administrarant, aut rem alienam detinuerant
neq; dū restituerat. Hv ἐξέχη εἰλην] Adludit ad Pro-
verb. ἐξέχω φίλε ἡλιε, vel potius dictū vulgariū, vt
hic noster Comicus in Insulis fabula dixit, λέγεται ἀπὸ
ώστερ τα παιδιά, ἐξέχω φίλε ἡλιε, de quo vide Sudā
hunc locū laudantem, sed male scribentē υἱην pro
εἰλην quo nomine dicitur Solis lumen, nā Attici et
pro nō enūciāt: ludit aut in Paronomastia quia Helięga
à subdiali sole dicta maximū erat forū iudiciale. a-
lij tamen pro κατ' ὄφρον legunt κατ' ὄφθων. i. (interpr.
Callist.) κατ' ὄφθως ἔχον quæ expositio placere mi-
hi nō pōt. Quod vero ait οὐρτος subaudiendū Stoū
vel Διός ut dixit Alcæus οὐρ μὴν ο Zeus, & sic Latinē
dicitur impersonaliter, Pluit tonat ningit.

Σχόλια. Υοντος] Ὑοντος τῷ θεοῦ καὶ νίφοντος γρά-
ση καθημένος πρὸς τὸ σύρτινον δίκλινον. Κανέληγον καὶ
βραδέως ἀπὸ τοῦ κλίνους ἀνατῆσε. οὐδὲ εἰς ἀποκλεῖσθαι τοῦ
δικαστηρίου εἰς βραδέων πήνεται. Θεομοθέτης. [Ὀπτή]
Θεομοθέται καὶ μέκατος ὁ χαραμματεὺς, κληροῦσι τὰς
δικαστὰς τοῦς τὸν αὐτὸν φυλᾶς ἐκάστος. ἀρχῆς δὲ ὄγκομα ὃν
τοῖς Λιφίσμασιν ἔχειρον συμπτοῖ οἱ δικασταί. καὶ προχον
αὐτῷ οὔτως, ὡς καὶ θλιψίας τὴν ἐκβαλλεῖν καὶ μὴ ἐπει-
σιναι εἰς τὸ δικαστήριον. εἶχον δὲ καὶ ἐκάστη φυλὴ ἑνα
Θεομοθέτην καὶ χαραμματέα, εἰς τὸ τούς νόμους εἰσηγε-
θατο. Δάκνων σεαυτόν.] Ὀπτή εἴσοτε δέποτε πείνης ὁ δικα-
στης τὸ λέγοντα καταδικάζει.

CHR.